

РЕШЕНИЕ

№ 1094

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8238** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК. Подадена е жалба от „Стоунфикс“ ЕООД срещу акт за дерегистрация по ЗДДС № 220992302195328/04.05.2023г. на старши инспектор по приходите при ТД на НАП София, потвърден с решение № 972/12.07.2023г. на директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, с който е разпоредено да се прекрати регистрацията по ЗДДС на дружеството.

В жалбата се оспорват фактическите основания за издаване на акта, материалната и процесуалната му законосъобразност. Твърди се, че дружеството се намира на адреса, на който е регистрирано и че електронният му адрес е активен. Позовава се на това, че физическият му адрес е посетен на 22.03.2023г. от публичен изпълнител, а на електронния им адрес е било връчено и решението на Директора на Дирекция ОДОП. Позовава се на нарушение на процедурата на чл. 32 от ДОПК, поради невръчване на искане за предоставяне на документи.

Представител на дружеството не се явява в последното съдебно заседание. В писмена защита поддържа жалбата си и иска отмяна на акта. Позовава се на събраните в съдебното производство писмени доказателства.

Ответникът - Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, не се представлява в последното съдебно заседание. Не изразява становище.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и намери следното: Със Заповед № РД-01-346/20.04.2023 г. на директора на ТД на НАП –

София е наредено извършване на проверка за следрегистрационен контрол на изброени в нея задължени лица, сред които и „СТОУНФИКС“ ЕООД/л. 27-30/. С Резолюция №222692301962189/21.04.2023 г. на началник отдел в ТД на НАП София е възложено извършване проверка на „СТОУНФИКС“ ЕООД/л. 26/ на старши инспектор по приходите Г. Г..

В изпълнение на резолюцията са извършени три посещения на адреса за кореспонденция на дружеството, съответно на 24.04.2023 г., 02.05.2023 г. и 03.05.2023, за което са съставени протоколи по чл. 50 от ДОПК с № 1962189-1/24.04.2023 г., 1962189-2/02.05.2023 г. и 1962189-3/03.05.2023 г.. В тях е документирано, че на адреса се намират множество сгради и табели на дружества, сред които не е проверяваното. Контакт с представител на „СТОУНФИКС“ ЕООД при нито една от трите проверки, извършени в различни времеви отрязъци на работния ден, не бил осъществен, според отразеното в протоколите/л. 20-25/.

Въз основа на тези констатации е издаден процесният акт за deregистрация по ЗДДС, с който е прието, че е налице основание за deregистрация по смисъла на чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „б“ от ЗДДС във връзка с чл. 176, т. 1 от ЗДДС/л. 9/. Направени са нови посещения на адреса на 05.05.2023г. и 22.05.2023г., за което са съставени протоколи № 1962189-4/05.05.2023г. и 1962189-5/22.05.2023г., в които е удостоверено, че не е открито лицето, негов представител или пълномощник на адреса за кореспонденция. Актът е изпратен и по пощата и е върнат с отбелязване на известието за доставка – преместен. Съответно е поставено съобщение по чл. 32 от ДОПК № 1272-16#3/25.05.2023г., че представител следва да се яви в 14 дневен срок от поставяне на съобщението за получаване на акта за deregистрация. Удостоверено е поставяне на съобщението на 25.05.2023г. и свалянето му на 08.06.2023г. Съответно, актът се счита за връчен на 08.06.2023г. В законния срок за обжалване – на 22.06.2023г. е подадена жалба срещу него до Директора на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП. В нея се излагат аргументи, че дружеството се намира на адреса и е посещаван на него от публичен изпълнител на 22.02.2023г., като това е било второ посещение за месеца, както и че имат обявени телефони, на които също могат да бъдат намерени.

По тази жалба е постановено оспореното решение. Към жалбата е приложено становище на издателя на акта, който определя жалбата за неоснователна и се позовава на данните от проверката, които установяват, че няма лице на адреса за кореспонденция, което да получава книгата/л. 32/.

С решението, директорът на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП отхвърля жалбата. За да постанови това решение се позовава на отразеното в описаните констативни протоколи по чл. 50 от ДОПК с № 1962189-1/24.04.2023 г., 1962189-2/02.05.2023 г. и 1962189-3/03.05.2023 г., в които е документирано, че на адреса се намират множество сгради и табели на дружества, сред които не е проверяваното дружество. От правна страна приема следното: Съгласно чл. 106, ал. 1 от ЗДДС, прекратяването на регистрацията е процедура въз основа на която след датата на deregистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит, освен ако законът предвижда друго. Съгласно разпоредбата на чл. 106, ал. 2, т. 2, буква „б“ от ЗДДС, регистрацията се прекратява по инициатива на орган по приходите, когато е налице обстоятелство по чл. 176 от същи закон. Разпоредбата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС оправомощава компетентния орган приходите да прекрати регистрацията на лице, което не може да бъде открито на посочения от него адрес за кореспонденция по реда

на ДОПК. Съобразно разпоредба на чл. 85, ал. 1 от ДОПК, вписването и прекратяването на регистрацията в специални регистри, какъвто е и регистърът по ЗДДС, се извършва на основанията и в срокове предвидени в съответния нормативен акт, в случая ЗДДС, и след извършване на проверка за наличие на основания за това. Проверката се провежда в производство дерегистрация, чиято цел е да се съберат доказателства и да се установят всички факти и обстоятелства от значение за извършване на дерегистрацията.

Органът е приел, че в случая е налице редовно проведено производство за установяване на обстоятелства по чл. 176 от Закона. Действията по установяване на обстоятелства, които са основание за дерегистрация по инициатива на органа по приходите, били проведени при спазване на законовите изисквания и в съответствие с основните принципи на ДОПК -обективност и служебно начало. Фактът на неоткриването на лицето на адреса за кореспонденция било констатирано в рамките на цялостна проверка за установяване на всички факти, релевантни за установяването на предпоставките по чл. 170 от ЗДДС, което се установяло приложената заповед за следрегистрационен контрол. Посещението на адреса за кореспонденция било свързано с проверка на декларирани обстоятелства. Поради тези причини не било необходимо цялостно изпълнение процедурата по чл. 32 от ДОПК, чрез връчване на искане за представяне на документи, а било достатъчно извършването на посещения на адрес, които били документирани по съответния ред. Наличието на представител на дружеството на адреса за кореспонденция имало за цел да улесни осигуряването на контакт между регистрираните лица и органите на приходната администрация. в т.ч. и за осъществяване на данъчноосигурителен контрол от страна на органите по приходите. На този адрес следвало да бъдат връчвани всички документи, за да се приеме, че задължените лица са редовно уведомени. Неоткриването на лицето на адреса за кореспонденция пречатвало тази възможност и представлявало самостоятелно основание за дерегистрация. Твърденията в жалбата, че в работно време имало постоянно присъствие в офиса на посещения адрес, се оборвали от констатациите в трите протокола за проверки. Органът по приходите посочил, че на адреса има указателни табели на множество дружества, но не и на проверяваното. Изискването на чл. 176, т. 1 от ЗДДС било регистрираните лица да осигурят контакт с данъчните органи на декларирания адрес за кореспонденция. Във връзка с изложеното следвало да се отбележи, че разпоредбата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС имала санкционен характер относно данъчните субекти, които нарушават законовите разпоредби и това нарушение не можело да се санира с осигуряването на контакт по електронен адрес. Обръща се внимание и на това, че в процедурата по връчване на процесния акт за дерегистрация дружеството отново не е било открито на адреса за кореспонденция, включително и чрез Български пощи.

С тези мотиви решаващият орган приема, че са спазени всички изисквания на закона при издаване на акта. За неоснователно е прието и възражението срещу заличаването на дружеството от регистъра на регистрираните по ЗДДС лица преди изтичане на срока за обжалване на акта, което се аргументира с изричната разпоредба на чл. 110, ал. 2 от ЗДДС.

Решението е връчено на дружеството на електронен адрес на 13.07.2023г. и е обжалвано в срок/л. 8/.

По делото са приети писмени доказателства, представени от дружеството-жалбоподател: Представени са протоколи 1614442/10.05.2020г. ,

1614665/21.07.2021г., от които е видно, че на адреса за кореспонденция на дружеството са връчвани книжа от служители на НАП през 2020-2021г./л. 52-53/, договор за наем от 03.01.2023г., удостоверяващ обстоятелството, че дружеството ползва офис 15кв.м. на същия адрес през 2023г./л. 67-71/.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена от адресата на акта в законовия срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният Акт за дерегистрация по ЗДДС е издаден от компетентен орган, видно от Резолюция за извършване на проверка № 222692301962189/21.04.2023г. съгласно която на Г. Г., заемащ длъжността старши инспектор по приходите, е възложено извършване на проверка за наличие на основанията за регистрация по ЗДДС. За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице предпоставките на чл. 176, т. 1 от ЗДДС, а именно, че дружеството не може да бъде открито на обявения от него адрес за кореспонденция.

Съдържанието на прекратяването на регистрацията по ЗДДС и нейните последици са уредени в чл. 106, ал. 1 от ЗДДС. Дерекстрацията се изразява в забрана за данъчния субект да начислява ДДС и да приспада данъчен кредит след датата на прекратяване на регистрацията, освен ако законът е предвидил нещо друго. Регистрацията се прекратява по инициатива на регистрираното лице или на приходната администрация. В хипотезите на задължителна дерегистрация по чл. 107 от ЗДДС администрацията действа в условията на обвързана компетентност, а в тези по чл. 176, вр. с чл. 106, ал. 2, т. 2, б. "б" от ЗДДС упражнява дискреция. Относно оспорването на актовете в регистрационното производство е приложим редът за оспорване на РА (чл. 83, ал. 4 от ДОПК). Процесуални правила относно вписването в специалните регистри (като този по ЗДДС) се съдържат в чл. 86 от ДОПК.

Характерът на производството по чл. 176, т. 1 ЗДДС е санкционен, защото с оглед правната сигурност не следва да остава регистриран по ЗДДС данъчен субект, който не може да бъде открит на обявения от него адрес за кореспонденция. Такова поведение създава предпоставки за невъзможност за осъществяване на контрол и връчване на съответни книжа.

Съдът намира, че то неправилно е приложено по отношение на жалбоподателя. Органът по приходите е обосновал решението си с данните от извършените проверки, при които не е намерен офиса на дружеството на адреса за контакт, както и с данните от Български пощи. В съденото производство се представиха доказателства, които оборват данните в тези документи. Представени са документи, които установяват, че през 2000г. и 2021г. на адреса за кореспонденция на дружеството данъчната администрация му е връчвала книжа. Представен е и договор за наем от 2023г., който установява, че дружеството и към момента ползва офис на адреса, посочен за адрес за контакт. На същия адрес дружеството е призовано по делото, като призовката е получена от управителя му. Тези данни водят до извода, че от 2000г. до момента дружеството има офис под наем на адреса. Фактът, че не е намерен от конкретните служители на НАП или Български пощи не може да се вмени във вина на лицето. В тази връзка, съдът взе предвид и обстоятелството, че дружеството има обявени телефон в Търговския регистър и електронен адрес, и при затруднения от страна на приходната администрация за намиране на конкретното местоположение на офиса на адреса за кореспонденция, предвид множеството фирми намиращи се там, те са могли да осъществят комуникация и да уточнят местонахождението му.

Предвид изложеното, доказателствата по делото установяват, че оспореният акт е издаден при липса на материалните предпоставки на закона за прекратяване на регистрацията на дружеството по ЗДДС, поради което жалбата следва да бъде уважена. Обжалваният акт и решението, с което е потвърдено, следва да с е отменят. Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Стоунфикс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], акт за deregистрация по ЗДДС № 220992302195328/04.05.2023г. на старши инспектор по приходите при ТД на НАП София, потвърден с решение № 972/12.07.2023г. На директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, с който е разпоредено да се прекрати регистрацията по ЗДДС на дружеството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: